

РЕШЕНИЕ

№ 1193

гр. Бургас, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и първи октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА

при участието на секретаря МИЛИЦА Т. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА
Административно наказателно дело № 20222120203272 по описа за 2022
година

Производството по делото е образувано по повод жалбата на П. Н. С.,
ЕГН: *****, адрес: *** против Наказателно постановление № 22-0769-
001779/29.08.2022 г., издадено от началник група в ОДМВР Бургас , с-р
„Пътна полиция“ Бургас, упълномощен с 81213-1632/02.12.2021 г., с което за
нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 3 от ЗДвП; на
жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба”, в размер на
200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Съдът намира жалбата за допустима. Подадена е от надлежна страна, в
законоустановения за това срок и съдържа необходимите реквизити срещу
акт, подлежащ на обжалване по реда на ЗАНН.

В съдебно заседание, за жалбоподателя, се явява надлежно
упълномощен процесуален представител. Моли НП, да бъде отменено. Не
ангажира доказателства. Прави искане за разноси.

За ответника по жалбата, представител се явява в съдебно заседание
пред настоящия съд. Молят НП да бъде потвърдено. Не сочат доказателства.
Не правят искане за разноси.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност представените по делото

доказателства и съобрази закона с оглед правомощията си по съдебния контрол намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На 15.04.2022 г. около 20:50 часа, по ул. „Проф. Яким Якимов“ срещу магазин „Лидл“, в посока бул. „Стефан Стамболов“, жалбоподателят като водач на лек автомобил, „***“, с рег. № ***, лична собственост, който не бил регистриран по надлежния ред, след като бил със служебно прекратена регистрация по чл.143 ал.10 от ЗДвП поради липса на застраховка „Гражданска отговорност“ от 05.04.2022 г.

За констатираните нарушения бил издаден акт за установяване на административно нарушение от 15.04.2022 г., който нарушителят подписал, без да посочи възражения.

Административнонаказващият орган е приел, че нарушението е установено от фактическа страна и е издал обжалваното постановление, с което е наложил на нарушителя административно наказание „глоба“, в размер на 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена, въз основа на изслушаните по делото свидетелски показания на актосъставителя, както и от приложените писмени доказателства .

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Съдът намира, че при съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити - описано е нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, посочени са дата и място на извършване на деянието, както и нарушената законова разпоредба и нормата, въз основа на която е определена санкцията. В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство против него.

Разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП предвижда „По пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен

номер, поставени на определените за това места.” Установените с акта фактически обстоятелства кореспондират по безспорен начин с показанията на актосъставителя. Според нормата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Компетентните органи по чл. 547, ал. 1 от КЗ предприемат мерки за спиране от движение на моторните превозни средства или на средствата за обществен превоз на пътници и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по ал. 1, т. 1 да прекрати регистрацията на моторното превозно средство.

Не се оспорва от жалбоподателя, че на процесната дата и час е управлявал собственото си МПС. Навеждат се твърдения за незаконосъобразност на НП предвид факта, че не е знаел, че управляваното МПС, няма валидна застраховка „ГО“.

В НП е посочено, че за административните нарушения не се изисква пряк умисъл. Достатъчно е да са извършени непредпазливо. В конкретния случай се касае за непредпазливо деяние, доколкото не са събрани доказателства, че водачът е знаел, че регистрацията на МПС е прекратена, но е могъл да разбере това преди да поеме управлението на МПС, имайки предвид, че за МПС не е имало валидна застраховка „Гражданска отговорност“, а съгласно чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, всеки водач е длъжен да носи документ за сключена задължителна застраховка „ГО“ на автомобилистите за МПС, което управлява. Въпросното МПС е лична собственост, като в този случай, незнанието за липса на валидна застраховка „ГО“, не извинява извършеното от жалбоподателя нарушение.

От доказателствата по делото се установява категорично, че на посочената в НП дата и място, жалбоподателят е управлявал собствения си лек автомобил, т. е. имал е качеството на „водач“ на МПС, като е безспорно, че МПС е било управлявано по път, отворен за обществено ползване, както и че, считано от 05.04.2022 г., е било със служебно прекратена регистрация. Установено е, а и не се оспорва от жалбоподателя и че автомобилът е негова

собственост и че, по отношение на това МПС не е бил налице валиден договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на проверката.

Прекратяването на регистрацията на описания лек автомобил е извършено по реда, посочен в нормата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП - служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, след получаване на информация от Гаранционния фонд, досежно липса на сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

Установеното по делото налага извод, че жалбоподателят е осъществил виновно вмененото му нарушение.

Като водач на процесното МПС той е адресат на разпоредбите на ЗДвП и Кодекса за застраховането и конкретно на правилата, въведени с чл. 481, ал. 3 от КЗ, който забранява движение на моторно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване по смисъла, без водачът да е застрахован по реда на този кодекс.

Освен това, нормата на чл. 100, ал. 3 от ЗДвП, задължава водача на моторно превозно средство, което не е било спряно от движение, да залепи в долния ляв ъгъл на предното стъкло на моторното превозно средство валиден стикер на знак за сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и да носи контролен талон към знака. Жалбоподателят, като собственик на лекия автомобил е носител на задължението за сключване на договор за застраховка „Гражданска отговорност“ и в качеството си на водач на МПС е длъжен да знае законовите последици от неизпълнение на това задължение, като е могъл да провери стикера, удостоверяващ наличието на валиден договор за „ГО“. При това положение, като не е го е проверил е проявил небрежност, която обосновава и вината му.

В правната теория вината има две основни форми – умисъл и непредпазливост. Непредпазливостта също има две форми – небрежност и самонадеяност. Небрежността се нарича още „несъзнавана непредпазливост“ и се характеризира с това, че деецът не е съзнавал и не е предвиждал настъпването на противоправния резултат, но е бил длъжен и е могъл да го предвиди. Съобразно чл. 7, ал. 1 от ЗАНН, деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или

непредпазливо. Съгласно ал. 2 на чл. 7 ЗАНН, непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. В настоящия казус такова изключение не е предвидено в ЗДвП, поради което и при наличието на извършено непредпазливо деяние – нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, жалбоподателят следва да носи административно - наказателната отговорност по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП. Всеки правоспособен водач на МПС, преди да предприеме управление на МПС по пътищата, отворени за обществено ползване, е длъжен да се увери, че няма законоустановени пречки да извърши това, включително дали МПС е регистрирано по надлежен ред, преминало е технически преглед, има ли сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на водач. Уведомяването от органите на КАТ, че МПС е със служебно прекратена регистрация не е елемент от фактическия състав по прекратяване на регистрацията на МПС и е неотносимо към отговорността на жалбоподателя. Водачът е длъжен да управлява по пътищата само МПС, което е регистрирано по надлежен ред.

Съгласно чл. 14, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, незнанието на фактическите обстоятелства, принадлежащи към състава на престъплението, изключва вината и за непредпазливите деяния, но само в случаите, когато самото незнание на фактическите обстоятелства, не се дължи на непредпазливост. А в настоящия казус незнанието на факта, че управляваният от жалбоподателя автомобил е със служебно прекратена регистрация, се дължи на проявена от него непредпазливост под формата на небрежност.

Съобразявайки всичко изложено, съдът приема, че АНО правилно и законосъобразно е приложил санкционната норма на чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, според която се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. Наложените санкции – „глоба“ в минималния размер от 200 лева и лишаване от правоуправление за минималния срок от 6 месеца, са определени в минимален размер, поради което съдът не следва да излага съображения дали правилно е отмерена отговорността на водача, съгласно правилото на чл. 27 от ЗАНН.

Единствено за пълнота, съдът следва да отбележи, че не е налице

маловажност на случая. Липсата на вредни последици, не е елемент от състава на нарушението за което жалбоподателят е привлечен към административно - наказателна отговорност. Вмененото му нарушение е на формално извършване. Евентуално последващо поведение по отстраняването на нарушението, за което няма данни по настоящото дело е нормално и очаквано от житейска гледна точка поведение и не може да се счита за някаква особена проява на добросъвестност, която да обуслови приложението на чл. 28 от ЗАНН.

Предвид гореизложеното, съдът намери обжалваното постановление за законосъобразно и обосновано, поради което следва да бъде потвърдено.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, ред. ДВ, бр. 94 от 2019 г., в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски. В настоящия случай, НП е потвърдено, но АНО, не са направили искане за присъждане на разноски, поради което, същите остават, както са направени от страните.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0769-001779/29.08.2022 г., издадено от началник група в ОДМВР Бургас , с-р „Пътна полиция“ Бургас, упълномощен с 81213-1632/02.12.2021 г. против П. Н. С., ЕГН: *****, адрес: ***, с което за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 3 от ЗДвП; на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд-гр.Бургас.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____

